

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 22. Julii. In Festo S. Mariæ Magdalenæ. Vides hanc mulierem? Tantum
à perfecta pœnitentia deficies, quantum à pœnitente Magdalena discedes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

parare vias Domini, rectas facere semitas Dei sui: cui cum Prophetis sic dicitur, oculi mei semper ad Dominum, quia providebam Dominum in conspectu meo semper: nonne hic accipiet benedictionem à Domino, & misericordiam à Deo salutari suo: Visitationis profectus frequenter, nec unquam ignorabit tempus visitationis suae, quantumlibet u qui in spiritu visitat, clandestinus veniat & furivus, ut pote verecundus amator. Adhuc ergo longè agentè benè vigilans anima, sobria mente respiciat, & deinceps universa somperiet qua in Dilecti adventu sponsam tam solerter quam signanter advertisse monstravit, quia ipse ait: qui mane vigila verint ad me, invenient me. Et quæ plura prosequitur. Sed ó præclare positas quascunque vigilias,

quæ tali compensantur dono! Quod de comedendo ait Sapiens, tu etiam de loquendo memineris usurpare: Cessa prior, causa disciplina; & noli nimius esse, ne forte offendas. Ecclesiasticus 31.

Eadem quippe est oris intemperantia in loquendo, quæ est in edendo. Et quæ est regula Temperantiæ in edendo, eadem est in loquendo.

In hac 3. parte, Fer. 6. Hebd. 7. Vide & in 1. parte, Dic 14. Januarij.

IN FESTO SANCTÆ MARIÆ MAGDALENÆ.

Vides hanc mulierem? Luc. 7.

VERITAS PRACTICA.

Tantum à perfectâ pœnitentia deficiet, quantum à pœnitente Magdalena discedes;

RATIO EST, Quia tantum à perfectâ pœnitentia deficiet, quantum aberis ab his omnibus observandis, quæ ad perfectam pœnitentiam requiruntur.

Sed quantum à pœnitente Magdalena discedes, tantum aberis ab his observandis quæ ad perfectam pœnitentiam requiruntur.

Ergo tantum à perfectâ pœnitentia deficiet, quantum à pœnitente Magdalena discedes. Quod sanè est & ad pœnitentis Magdalena commendationem per illustre; & ad nostram salutem per opportunum.

I. PUNCTUM.

*Fer. 4.
Hebd. 7.*

NOTA est historia hujus peccatricis mulieris de qua jam supra in hac parte sunt multæ veritates propositæ. Nunc quod pluri omnium refert; audienda sunt hæc Christi Domini verba: *Vides hanc mulierem? Quasi diceret, vides absolutum exemplar perfectæ pœnitentiæ? Sic est pœnitendum sicut illa demonstrat pœnitens. Hoc est librum æneum de speculis mulierum fabricatum in quod layandi sunt quicunque sacrificium illud quod*

*Exodi 30.
38.*

est spiritus contribulatus, sunt oblaturi. Tantum denique à perfectâ pœnitentia deficiet, quantum ab hac pœnitente qua dicitur Magdalena discedes.

Sic in ipso primo considerationis aditu, subiicienda nobis est veritas quæ expendenda proponitur, ut ei scilicet declarandæ subserviant singula quæ de hac pœnitente refert historia, tum evangelica, tum ecclesiastica. Quamobrem, neque diutius immorandum est in prima propositione, qua dicitur tantum te à perfectâ pœnitentia recessurum, quantum aberis ab his omnibus observandis quæ ad perfectam pœnitentiam requiruntur. Nam licet hoc necessario fuerit præmittendum tanquam fundamentum totius discursus, tam aperte tamen patet, ut probatione non sit opus ad intelligentiam, sed affectu voluntatis ad praxim & executionem eorum omnium, quæ præscribuntur tanquam necessaria volenti seriò pœnitere. Nonne id vis aliquando? Nonne scis tam necessariam esse veram & perfectam pœnitentiam, ut si vera non sit, nulla sit salus, non sit autem vera nisi concurrant ea omnia quæ ad ejus formandam veritatem conducunt? O quam verè alioquin dicitur de his pœnitentibus qui non verè convertuntur, *Non sunt reversi in toto corde suo, sed in mendacio! Quod dices aliis, primò tibi dictum puta.*

1. 30.

1. 33.

II. PUN.

II. PUNCTUM.

SED quantum à poenitente Magdalena discides, stantum aberis ab his observandis qua ad veram & perfectam poenitentiam requiruntur.

Non exigitur quidem tanta gratia, neque talis effectus gratiae, quantum ad omnes perfectionis gradus, qualis apparet in hac peccatrice poenitente; sed sicut non dubitatur esse necessaria quaedam praeveniens gratia qua clamamus, *Converte nos Domine ad te, & convertemur*. Ita planè dubitari non debet, quin secundum illam gratiam nobis communicatam, ea debeamus observare quae observanda proponuntur in illa poenitente quae proponitur omnibus tanquam perfectum exemplar perfectae poenitentiae.

Sis licet in minori gratiae seu perfectionis gradu: at juxta illum tamen gradum, sic conari debes eam imitando exprimere, ut non quidè tam perfecte quam illa diligas; tuo tamen in gradu perfecte diligas & convertaris, si quae illa praestet, observes: aut certè si ea desis observare, tantum desis à vero poenitente seu à vera poenitentia, quantum ab illis observandis defueris. Idcirco etiam dictum à Domino: *Convertimini ad me, & ego convertar ad vos*: Q. d. sicut sine me ad vos prius converso non potestis inchoare soli vestra conversionem: ita neque ego solus illam perfectionem nisi mecum collaboretis, & nisi me conversum ad vos per primas gratias sequamini vestro conatu, si quae incipiatis converti, non convertar ad vos per necessarias consequentes, ac proinde nulla erit conversio. Atque ut manifestè videatis quid factò vobis sit opus, videte hanc peccatricem, videte & facite secundum exemplar quod vobis demonstratur, ut sitis sicut illa, verè poenitentes & verè conversi. Quænam autem sunt illa? Tres vulgo poenitentiae partes referuntur, sed illis tribus tria quaedam alia connectuntur, quorum defectu vix fortè hæcenus illarum unam partium perregisti. Vide ut in te deficiunt, vide ut in sunt in Beata Magdalena, ut inde ad te atque ad alios transferas.

Primum est, audire libenter admonentem de salute, vel adire Concionatorem Apostolicum, vel legere librum aliquem efficacem, vel convenire hominem probum & pium de conscientia. Hoc est primum quod fecisse Magdalena narratur: quantumcumque peccatrix esset, sorore, tamen suam Martham libens audiebat: persuadet Martha sorori Prophetam illum audire qui dicitur Jesus: consentit Magdalena, prædicantem

audit Dominum, tangitur audiendo, compungitur, & ecce tota convertitur. O quale illud verbum quod fuit penetrabilis omni gladio accipiti ad dirumpenda rot pravitatis vincula! Itane verò tu monentes audis? Itane viros efficaciores adis quorum verbis accendans? Hoc est fortè quod magis times & odisti; severiores sunt, inquis, & arctiorem faciunt viam cæli. Hoc est quod te perdit, quia hoc est quod in via perditionis te retinet. *Via stulti recta in oculis ejus: qui autem sapiens est, audit consilia.*

Secundum in quo deficies, est, quod licet peritos audias Concionatores, tibi tamen particulatim non applicas quod illi dicunt generatim de peccato, de divinis judiciis & horrendis poenis quae peccatores manè; quasi alius dicerentur & non tibi, quæcumq; dicuntur de difficili salute divitum, vel corū quorumlibet qui prava mundi cupiditate tenentur, quasi non sis ex illis divitibus & mundanis ad quos divinus sermo dirigitur; nempe non ita divitem putas quam velles sicq; non putas omnino eū esse de quo Scripturæ loquuntur: nec miser cogites quod satis sit ad æternam perditionem velle esse divitem sicut expressè monet Apostolus: *Qui volunt divites fieri incidunt in tentationes & in laqueum Diaboli, & quæ plura refert; sicq; de aliis concupiscentiis, satis est ad peccatum, velle peccare, vel epulari & indulgere genio largius, licet non actu indulgeas quia fortè non potes commode; quomodo docunque tandem id accidat, verendum tibi maxime perire est, ne ex illis sis qui audiebant quidè Dominum neq; tamen auditis movebantur, quia ut illis exprobrat Dominus: *Vos estis qui iustificationem vos coram hominibus, Deus autem novit corda vestra.* Non sic Magdalena non sic non ad alios refert sed ad se unam, quæcumq; audit; se velut unam peti, se unam urgeri sentit, sicq; cum Davide in-clamat, *Conversa sum in arumna mea, dum configitur spina; delictum meum cognitum tibi feci, & injustitiam meam non abscondi.**

Sed esto movearis aliquando, & non possis dissimulare qui sis; tertium est tamè aliud in quo plurimum deficies, nempe in dies differens converti quod expresse vetat Scriptura, *Non tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem*: Tu quasi expresso volūtatē oppositæ actu nihil putas festinandum in re, inquis, tam seria & momentosa non est properandum; satis tibi videris velle modo, quod aliquando facias; atque inirerim unus idemq; semper manes, semper amans pecuniæ & honoris & voluptatum: neque ab his

Hebr. 4.

Prov. 12.

1. Tim. 6.

Luc. 16.

Ps. 37.

un-

unquam desistes nisi quando desistes vivere, vel quando ita dolore tuæ vitæ deficientis opprimeris, ut de solo dolore liceat cogitare. Itane salutem animæ ludis? Itane converteri hoc est, an potius Deum irridere!

Quam longè alia est Magdalena! Statim atque sensit aculeum, non ad mensem, non ad hebdomadam; non ad proximum festum, non ad crastinam sequentem diem, sed illà ipsà horâ, ut cognovit quod IESUS accubuisse in domo Pharisei, prodiit illa continuo & ad pedes sui Redemptoris se prona coniecit. Quod certè tēpus & diversorum facile probant, nullam à primo conversionis sensu, interjectionem fuisse moram; nam si quid retardare voluisset, non profectò tempus illud elegisset, illumve locum convivij quo peccatrice vel poenitentem mulierem apparere, insolitum & portento simile foret. *Nescit quippe tarda molimina, Spiritus sancti Gratia;* vel si properantem retardas gratiam, retardata offenditur, & offensa deserit offendentem. Si diutius expectasset accedere, nunquam forte accessisset. *Vt pregnantibus in illis diebus quos sibi quisque suo præscribit consilio;*

Atque ut horum trium defectu planè intelligas, quomodo tres illæ partes quæ magis dicuntur poenitentiam conficere, planè deficient, discere ab exemplari tuo, quales esse deberent, & quales in te sunt. *Vides hanc mulierem?* Vides ut lachrymas ubertim fundit, ut his lavat pedes Domini, ut capillis suis eos tergit, & unguento ungit? Quorsum hæc omnia, nisi ut vehementiam interni doloris de peccato indicet, qui dolor ita necessarius est, ut sine ipso nulla sit vel contritio vel attritio de peccato? Non est quidem doloris sensus & affectus ita necessarius; sed effectus, & quem vocant appreciativum dolorem de peccato, tam necessariè requiritur quam ipsa contritio vel attritio cum Sacramento, quæ nihil aliud est quam ipse talis dolor de peccato, ut quocumque pretio proposito jam non liberet, nec deinceps, ullo modo peccare. Dices forte te id ita velle: sed quid sit verè velle, discere à Magdalena. *Vides hanc mulierem?* Vides ut quæ fuerunt peccati quondam instrumenta, procul à se amoveat, vel si amovere non potest, quam vehementer illa in se oderit & detestetur, nempe oculos, vestes, capillos, torques & similia peccati nutrimenta?

Hom. 33. in Evang. Quod sibi turpiter exhibuerat, inquit sanctus Gregorius, hoc jam Deo laudabiliter efferebat. Itane tu? Non quaeritur à te ut tam largiter ex dolore fleas si forte non id possis? Neque ut tua bona

projicias & effundas in pauperes: sed id tantum, aut certè præcipuè ut deponas affectum ab illo præsertim objecto quod fuit causa peccati. Hoc est quod quaeritur & quod ita debes ut nisi reddas, nihil agas. Non tua sed te quaerit Dominus, at te nunquam illi reddes, nisi ab objectis quibus implicaris, te retrahas & veid dicas: *Tuum sum ego, salvum me fac.* Unde hæc apta Prophetæ verba. *Et contaminabis laminas sculptilium argenti, & vestimentum conflatu aurium, & disperges ea sicut immunditiam menstruatæ egredere, dices ei.* Vide quæ supra de his fufius, in 1. parte, Dominica 4. Adventus.

PARS alia poenitentis est Confessio, cujus necessaria perfectio consistit in sinceritate detegendi peccata omnia, nullo ut pudore, nullo ut timore sciens volens quidquam omitas, sed potius in illis ipsis firmius hæreas in narandis quæ naturalem possent movere ruborem; cum ut magis offenso Deo satisfiat, tum ut cautius consulatur conscientiæ, quæ se alloquin nisi caveatur, tectam vellet, & leviter edicere delibat quod pleno funditus dicendum est ore & corde, sicut ipsi Christo patere non dubitatur. *Fili mi, Da gloriam Domino Deo Israel, & confitere atque indica mihi quid feceris, ne abscondas.* Responditque. *Aliam Idusue, & dixit ei, verè ego peccavi Domino Deo Israel, & sic & sic feci; vidi enim inter spolia pallium vocineum;* Et quæ plura singillatim ac distinctè aperit. Sic prorsus unicuique fideliter ac sincere procedendum esset. Sic Magdalena non erubuit, ait S. Gregorius, *Nam quia semetipsam graviter erubescere intus, nihil esse credidit quod voce commendaretur foris.* Sic peccatum suum confitetur & confitendo exaggerat, quasi esset peccatum notius civitatis, seu quasi una, omnium civitatis esset causa peccatorum; Sic luculente S. Chrysologus expendit quod ait Evangelista, *Multum in civitate peccatrix.* Civitate, inquit, peccaverat; quia fama sua famam totius tetigerat: civitatis, scilicet, jam non peccatrix solum, sed ipsius civitatis facta fuerat ipsa peccatrix. *Hæc cognovit quod nisi ab illo solo, civitatis peccatum non possit auferri, qui solus mundi voverat abolere peccatum.*

DENIQUE quod postremam illam spectat partem quæ satisfactio dicitur, saltem illa est necessaria quæ scandalum datum eluit, quæ aliena dâma reparat, & suæ vitæ statui conformes edit fructus. Quo in genere quid luculentius, quam quod à prima illa suæ conversionis hora, supremum usque ad spiritum beata poenitens fecit: de qua dicitur quod in vastam altissimi montis

spe.

S. Ambr.

Matth. 24.

Is. 30.

Ps. 118.

Is. 30.

Iosue 7.

Hom. 33.

Serm. 93.

speluncam se contulit, ubi triginta vixit annos ab omni hominum consuetudine longè disjuncta. Tu verò non dicam quid simile, sed quid non dissimile facis? Profitetur illa se poenitentem: tu vix auderes coram nonnullis quædam pietatis opera prodere, ne te fortè irrideant. Deputat se illa suis pretiosis vestibus: tu pretiosiores quotidie pro humano more appeteres. Totum se illa Christo addicit: tu te totum mundo & mundanis affectibus. Inhæret illa Cruci & Crucifixo, quibuscuque suis periculis: tu ne honoris leve damnum velles pro Christo pati. Secessit illa & mundo ut soli Christo vivit: tu nihil aspicius ducis quam humanis abduci congressibus, quam non videre & non videri! O te nimis exsecratum si non vides quantum ab illa distes!

III. P U N C T U M.

SIC ergo etiam manifestè patet quantum à vera & perfecta poenitentia deficias.

Quid est enim ab ea deficere, nisi ab his observandis recedere, quæ ad veram & perfectam poenitentiam requiruntur? Quænam porro sunt illa nisi quæ in poenitente Magdalena, tanquam in viva poenitentium forma sunt declarata? Vidisti verò quantum ab hæc forma distares: quid est ergo quod non simul videas quantum à vera distes poenitentia? Vel si satis aperte id vides, quid animi sentis? Quid est tunc sensus ve à Christiani, ubi res agit tanti momenti & ponderis? Nunquid qui cecidit, non resurgit? Et qui aversus est, non revertitur? Quare ergo aversus est populus iste aversione contentiosa? Apprehenderunt mendacium, & noluerunt reverti. Attendi & auscultavi, nemo quod bonum est loquitur, nullus est qui agat poenitentiam super peccato suo dicens, quid feci? Omnes conversi sunt ad cursum suum, quasi oquua

impetu vadens ad prælium. VULNUS, & livor, & plaga sumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque losa oleo. DEDIT ei Deus locum poenitentia, & ille abusus eo in superbiam. Hoc est videlicet, hoc est quod te retardat, quia tardat Dominus, quia expectat, quia bonus est, quia misericors, quia longanimis. Itane verò propterea differendum? An divitias bonitatis eius, & patientia, & longanimitate contempnunt? Ignoras quoniam benignitas Dei ad poenitentiam te adducat? Secundum autem duritiam tuam & impoentiam car, thesaurizas tibi iram in die iræ, & revelationi justii judicii Dei, qui reddet unicuique secundum opera eius.

Apertè verò etiam sanctus Gregorius sermonem de hac nostra poenitente concludens, rationem inde accipit & motivum non differendæ poenitentia, quod Deus idcirco expectet, ne differamus, idcirco bonitatem suam offert, ut ea moti facilius inducamur ad reditum. Ecco, inquit, vocat, & quos inquinatos denuntiat. Hostiam amlecti querit, à quibus desertum esse se queritur. Nemo ergo tanta misericordia tempus perdat, nemo oblata remedia divina pietati abiciat. Ecce superna benignitas aversos nos revocat, & nobis revertentibus clementia sua sinum aperit: unusquisque ergo penset quo debito constringitur, quando Deus illum expectat ne contemptus exasperetur. Et post allatum Jeremias locum, Attendi & auscultavi: videte tantam pietatis sinum, considerate apertum vobis misericordie gremium: quos male cogitantes perdit, bene cogitantes querit. Ad vos ergo, fratres charissimi, ad vos oculos mentis reducite, & poenitentem peccatricem mulierem in exemplum vobis imitationi anteferte. Et quæ plura prosequitur, quæ extendunt ut animus à re nimis amata unde est peccatum, avertatur, quia in eâ præcipue aversione consistit status animi poenitentis, ut alibi demonstratur.

Rom. 2.

Hom. 33. in
Evang.

Possit hæc etiam formari veritas:

Magdalena, seu anima verè poenitens, verus est, Christi triumphus.

Vel sic aptius.

Sicut amor de Christo triumphat in cruce: ita Christus de amore, in anima peccatrice, cruci subjecta.

RATIO EST, Quia idcirco amor de Christo triumphat in cruce, quia Christum quodammodo vincit, spoliat & ita sibi subjectum habet, ut, quidquid jubet Amor, hoc Christus in

cruce faciat & patiatur. Sed in anima peccatrice verè poenitente & cruci subjecta, qualis est Magdalena, hoc ipsum Christus facit de amore mundano. Nemo illum in ea vincit anima, &

Z. 3.

112